

Părțile din procedura principală

Recurentă: Kreuzmayr GmbH

Intimată: Finanzamt Linz

Dispozitivul

- 1) În împrejurări precum cele din cauza principală, articolul 32 primul paragraf din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se aplică celei de a doua dintre cele două livrări succesive ale aceluiași bun care au dau naștere numai unui singur transport intracomunitar.
- 2) În cazul în care a doua livrare dintr-un lanț de două livrări succesive care implică un singur transport intracomunitar este o livrare intracomunitară, principiul protecției încrederii legitime trebuie interpretat în sensul că clientul final, care s-a prevalat în mod greșit de un drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente intrărilor, nu poate să deducă, cu titlu de taxă pe valoarea adăugată aferentă intrărilor, taxa pe valoarea adăugată plătită furnizorului numai în temeiul facturilor transmise de operatorul intermediar care a reținut o calificare eronată a livrării sale.

⁽¹⁾ JO C 95, 27.3.2017

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 21 februarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Peugeot Deutschland GmbH/Deutsche Umwelthilfe eV

(Cauza C-132/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libera prestare a serviciilor — Directiva 2010/13/UE — Definiții — Noțiunea „serviciu mass-media audiovizual” — Domeniu de aplicare — Canal video promoțional pentru modele de autoturisme noi disponibil pe YouTube)

(2018/C 134/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Peugeot Deutschland GmbH

Pârâtă: Deutsche Umwelthilfe eV

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) trebuie interpretat în sensul că definiția noțiunii „serviciu mass-media audiovizual” nu include nici un canal video precum cel în discuție în litigiul principal, pe care utilizatorii de internet pot consulta materiale video promoționale de scurtă durată pentru modele de autoturisme noi, și nici doar unul dintre aceste materiale video luat în considerare separat.

⁽¹⁾ JO C 213, 3.7.2017